

Taler: Mikeal Vetner. Institutleder på Institut for kommunikation, AAU

Titel: MT i psykiatrien. Et institut perspektiv

Kære alle, kære prominente fremmøde, men først og fremmest kære kollegaer, samarbejdspartnere og musikterapeuter. Hjertelig tillykke med Musikterapiklinikkens 20 års jubilæum.

Musikterapi er en lille profession; nogen vil endda måske sige en næsten uanseelig lille profession, med et fåtal praktiserende, et fåtal studerende og et fåtal forskere. Sådan er det i hvert fald i Danmark, hvor vi på Aalborg Universitet er så privilegerede, at vi siden 1982 – som det eneste universitet i landet – har udbudt en uddannelse i Musikterapi. Dengang, i 1982, ønskede man, at udbyde en unikum-uddannelse, som kunne tiltrække studerende fra hele landet og som – med en klar humanistisk forankring – ville skabe et særkende i det danske universitetslandskab. Men det var fra starten ikke nødvendigvis meningen, at en sådan uddannelse skulle ligge på et universitet, eller på et Humanistisk Fakultet; i universitetsoptik var det nok dengang en temmelig eksotisk uddannelse og et tilsvarende eksotisk forskningsfelt. Men uddannelsen og forskningsmiljøet kom stille og roligt op og stå tidligt i 80'erne, som følge af en ihærdig indsats fra lokale ildsjæle, og hvis jeg skal være helt ærlig – er vi ret godt tilfredse med det. For Musikterapi er noget helt særligt, det ved de fleste tilstedeværende, og det har vi hørt et par gange efterhånden – men set fra et mere isoleret perspektiv, nemlig fra det institut hvor musikterapi hører under, har Musikterapi nogle helt klar særkender og kvaliteter, som på mange måder har smittet af på os. For at Musikterapi er en lille profession og et lille område gør, at der har været et ganske stort behov for eksempelvis internationalt samarbejde og musikterapi miljøet er derfor også et meget internationalt miljø... Det skal ikke forstås sådan, at vi her fra Aalborg alene må rette os mod de internationale forskningsmiljøer – det betyder i høj grad også, at de internationale forskningsmiljøer retter sig mod Aalborg. Musikterapi miljøet har således allerede ganske tidligt være et af foregangsmiljøerne i forhold til at demonstrere vigtigheden af internationale samarbejdsrelationer.

Derudover er det forholdsvist udsædvanligt – faktisk temmelig unikt – at et Humanistisk institut har et forskningsmiljø med et 20 år gammelt klinik-samarbejde med et hospital. På den måde har miljøet nemlig formået ikke kun at være del af stærke internationale forskningsmiljøer, men også at kæmpe for at skabe en styrkeposition og et særkende på den lokale front.

MT i psykiatrien

Oprettelsen af Musikterapiklinikken på Aalborg Psykiatriske Sygehus i 1994 pegede således også i retning af, at det var nødvendigt, at skabe evidens og en stærk forskningsbaseret forankring af musikterapiens metoder og resultater, som allerede på det tidspunkt dækkede over alle typer af forskning [altså kvantitativ, kvalitativ og mere blandede metoder].

Det har udviklet sig lige siden i et nu 20-årigt samarbejde, og det har med al tænkelig tydelighed vist sig, at Musikterapiklinikken ikke blot har været til gavn for psykiatrien; den har i høj grad også været det for forskerne, for forskningen og for de studerende. Samarbejdet med Psykiatrien og Hospitalet har været en vigtig formende faktor for vores forskning i Musikterapi, og i kraft af den nære relation har vores studerende haft direkte adgang til den virkelighed de uddannes til; vores forskere har haft rige muligheder for at generere data og opbygge nye fokusfelter. Og mindst lige så vigtigt, så har der været en direkte mulighed for at udøve det virke som der forskes og uddannes i. Samarbejdet omkring klinikken har ubetinget været identitetsskabende for både forskningsmiljø og studiet.

På den måde er samarbejdet og de 20 år også en gensidig anerkendelse af at det har været et frugtbart samarbejde for begge parter. Og nu hvor Universitetet har et Sundhedsvidenskabeligt Fakultet har der

vist sig en lang række nye og interessante samarbejdsmuligheder og forskningsprojekter, så jeg tror, at der kommer til at ske endnu mere frugtbart i de næste 20 år af Klinikken virke.

Institut for Kommunikation

På den måde er Musikterapi og Musikterapien for Institut for Kommunikation noget ganske særligt. Det dækker over et helt unikt miljø med nogle helt særlige relationer til vores lokale miljø, som Humanistiske Fakulteter sædvanligvis ikke er vant til. Men det er her AAU adskiller sig fra de øvrige Universiteter. Det ligger i vores natur, at vi er til for at samarbejde, til for at udvikle og til for at forbedre samfundet omkring os.

Institut for Kommunikation er ubetinget et diversitetsinstitut med forskning i alt fra Kognitiv neurovidenskab, kreativitetsforskning, computerspildesign, e-læring, stress-forskning, it-etik, eksperimentel æstetik, markedskommunikation og meget andet – og så selvfølgelig Musikterapi.

Men vi har en grundlæggende ting – og det er en meget vigtig ting – til fælles. Og det er forankringen i mennesket og en dyb viden om menneskets væren, gøren og bliven. Hvad end det er det menneske, der arbejder, der lader sig underholde, udvikler sig, lærer, kommunikerer eller oplever, eller det er det menneske, der har brug for hjælp, pleje, omsorg eller behandling og terapi, så arbejder vi med at understøtte, forstå og skabe bedre muligheder. Og derfor er kliniksamarbejdet også med til at styrke vores forståelse af vores formål og vores identitet.

Og derudover – og det er mindst en lige så vigtig del af historien – så er det et meget forpligtende og personligt miljø, der ikke bare leverer spændende og unik forskning, men også rent kollegialt er en stor gevinst. Det er en stor fornøjelse at opleve det tæt på, og det nyder vi rigtig godt af. Og så er de jo altid en udsøgt fornøjelse at have noget, som ingen andre har...

På Instituttets vegne vil jeg derfor igen ønske Musikterapien, Aalborg Universitetshospital – Psykiatrien og Aalborg Universitet hjertelig tillykke med vores fælles jubilæum.

Og så vil jeg også slutteligt sige tak til Inge, for der er rigtig mange pile, der peger på dig. Du er jo ikke bare en af pionererne på uddannelsen; du er det også på Klinikken og som klinikleder har du i snart mange år været en regulær ildsjæl i det her konkrete foretagende. Så på instituttets vegne vil jeg gerne rette en meget personlig og stor tak til dig.

Mikael Vetner
7. oktober 2014

-